

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Vákár L. könyv- és papírkereskedése Csikszereda, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint hirdetések és előfizetési díjak is küldendők.
— Telefon hívószám 20.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Dr. ELTHES GYULA

Megjelenik minden szerdán.
Előfizetési ár: Egész évre 12 kor. (Külföldre 16 K.)
Félévre 6 kor. Negyedévre 3 kor.
Hirdetési díjak a legolcsóbban számíttatnak
Kéziratok nem adódnak vissza.

A katonai és diplomáciai helyzet.

A május hó 2 án megkezdett nagy-szerű offenzívánk, az orosz védővonalnak három ízben történt áttörése, Przemysl bevétel és Lemberg visszahódítása mindenesetre olyan döntő jelentőségű katonai és politikai események, melyekkel kapcsolatban éppenséggel nem időszerűtlen a fölvetése annak a kérdésnek, vajjon sorozatos diadalaink az entente-ot vagy legalább is Oroszországot rá fogják-e kényszeríteni a béke keresésére?

A logika törvényei szerint az adott helyzet valósággal kötelességévé teszi Oroszországnak, hogy minél előbb iparkodjék békét kötni. Nemcsak azért, mert az eddig megszállva tartott idegen területeket mind elveszítette és meggyengült haderejével már a saját tartományait sem lesz képes megvédeni, hanem főleg abból az okból nincs értelme az oroszok további hadakozásának, mivel azt a két nagy célt, melyért az orosz cár hadba küldte sok milliós hadseregeit, emberi számítás szerint többé le nem érheti ebben a háboruban.

Oroszország ugyanis egyrészt a pánszlávizmus világhatalmi céljaiért küzdött, másrészt pedig a tengeri szabadságot jelentő Dardanellákért kezdte a háborút.

Kettős nagy célját a moszkovita hatalom csak úgy érthette volna el (főltétve, hogy győzelem esetén is tervei megvalósításában nem akadályozzák meg a szövetségesei), ha Németország katonai letörése után Ausztria-Magyarországot és Törökországot föl lehetett volna darabolni. Amde létezik e még egyetlen józan gondolkodású ember Szentpétervárott avagy Moszkvában, aki ezen eshetőség beálltában ez idő szerint is remélkedhetné? Ha pedig Oroszországnak most már le kell mondania aktuálisnak vallott világhatalmi céljainak a megvalósításáról, vajjon miért tenné kockára azt is, ami ma még az övé, de talán már holnap a másoké lehet?

És ha logikus volt harcolni Oroszországnak a szövetségeseiért, amíg volt elegendő fegyvere és municiója és amíg remélhette, hogy a nyugati hatalmak megszerzik számára a Dardanellákat, miért szaporítaná rettenetes bajait, mikor már kitűnt, hogy a szövetségesei nemcsak a Dardanellákat, de a legszükségesebb municiót sem képesek liferálni?

És ha Oroszország ezuttal is jónak látta háborúval elterelni a belső bajokról a közvélemény figyelmét, vajjon nem-e logikus folyománya ennek a politikának, hogy a kudarcot leplezendő, gyors békekötéssel megakadályozza a félrevezetett nép dühének elemi erővel való kitörését?

De hisz, ha csak a logika törvényei szerint igazodnók az entente, már nemcsak Oroszország, hanem ennek szövetségesei is békésebb irányba terelnék politikájuk szekerét.

Oroszország nagy megalázása és a központi hatalmaknak fényes győzelmei, valamint Törökországnak imponáló helytállása nemcsak megsemmisítették a „nyolcasok“ legszebb reménységeit, hanem a várt diadalok helyett a kölcsönös bizalmatlanság időelőtti megnyilvánulását s a szövetségi kötelességteljesítésének epés hangon való felülbírálatát eredményezték.

És ha az entente eddig azzal hivalkodott, hogy képes volt ellensúlyozni a diplomáciai sikerekkel a harctéren szenvedett vereségeket, már ezentul ezen a téren sem számíthat komoly eredményekre. Tény, hogy diplomáciai tevékenységével az entente nemcsak a háboru előtt, de azután is jelentős sikereket aratott. Magában véve az a körülmény is, hogy nyolc állam sorakozott ellenünk, az entente diplomáciai fáradhatatlan buzgalmát mutatja, jóllehet egyuttal azt is bizonyítja, hogy eszközeinek a megválogatásában sem volt válogató.

Legnagyobb sikerének az entente Itália eltántorítását tekintheti, de ezzel a szerzeménnyel le is zárhatja az eredmények listáját. Mert most már nemcsak az bizonyos, hogy Amerikát nem sikerült belehajszolni a Németországgal való konfliktusba, hanem éppen az a terve, amit az entente leginkább forszírozott: a Balkánnak Törökország és a központi hatalmak ellen való egyesítése, a muszka hadak megőrlése és a szövetséges hadaknak Varsó felé való vonulása következtében végleg megbukott. Galicia felszabadítása nemcsak az orosz ármádia menekülésszerű visszavonulását eredményezte, hanem az entente diplomáciának balkáni terveit is halomra döntötte.

Legalább is kérdéses, vajjon a Balkán-államok egyáltalán részt fognak-e venni ebben a világháboruban. Amde

lehetséges, hogy sor kerül az ő beavatkozásukra is. Hisz annyira nagyra vágyók ezek a kis országok és annyira féltékenyek egymásra, hogy ezen okok miatt is könnyen újra kitörhet a háboru a Balkánon is.

Amde minden eshetőség könnyebben elképzelhető, mint az, hogy az olaszok példáján okulást nyert balkániak a megtépázott és legyöngült Oroszországnak a segítségére siessenek Gorlice, Przemysl és Lemberg a románokat, bolgárokat és görögöket megtanították arra, hogy Ausztria-Magyarország az erősebb és hogy legitim törekvéseik honorálását már csak tőlünk, nem pedig Oroszországtól és az entente-től remélhetik. És minél mélyebbre fognak behatolni csapataink a szent Oroszországba, amely mélyebb gyökeret fog verni a balkáni népek lelkében ez a meggyőződés.

A visszahódított Galicziában. Harctéri levél.

Dr. É. B. orvos rendkívül érdekes levélben számol be lapunknak galicziai győzelmeinkről. A levélből közöljük az alábbi részleteket:

Levelet hazulról mostanában ritkán kapok ami nem is csoda, miután május és június havában a muszka szakadatlan veresége és üldözése miatt sokat vándorolunk előre és így a tábori posta is. Már régen elhagytuk, sőt el is felejtettük a Kárpátokat, most mélyen bent vagyunk Galicziában, éppen ott, ahol a mult nyáron a háborút megkezdtem.

Milyen más azonban most. Akkor visszavonulni kényszerültünk a kolossalis túlerő elől, ma pedig harcban edzett és tapasztalt katonáink mint az orkán nyomják vissza a számban még mindig nagy, de szedett-vedett, kiképzetlen és gépfegyverrel tűzbe hajtott orosz tömegeket. Tüzerségünk nagy szám- és minőség-beli fölénybe kerekedett, katonáink hősiessége és támadó készsége pedig egyenesen csodálatraméltó. Mindenegyes katonánk a biztos győzelemtől van áthatva és erkölcsi fölényünk nem hasonlítható össze ellenségünkével.

Folyton dörrög az ágyu, ropog a puskaszörnyűségesen, éjjel úgy mint nappal, és ennek az elképzelhetetlen harctéri koncertnek eredményeképpen nap-nap után előttünk hajtják huszáraink vagy vitéz német szövetségeseink a fogoly muszka csordákat. Viszik a legközelebbi vasúti állomáshoz, hol bevaggonirozzák őket.

Nem egyszer megtörtént, hogy egyik-másik csapatunknak hangos zeneszó mellett felvonuló kiegészítése egy ilyen 1—2000 fogolyból álló menettel szembe került az uton, ami oly lelkesítő, olyan fenséges látvány, hogy azt leírni nem lehet. Így történt a tegnapi is. Egy Molinári menetzászlóaljunk, Stryj és Przemysl bevétel után, ropogós magyar nóták zenéje és éneklése közben találkozott 6 tiszt és 1300

Sámson Manó uri szabó cég Kolozsvárt Egyetem-u. 1. sz.
New-York szállodával szemben.

Vidéki t. megrendelőinek szíves meghívásra saját költségén készséggel bemutatja legújabb divatkelmék mintáját. Izléses és pontos kiszolgálás! Jutányos árak! Kedvező fizetési feltételek!

muszka fogolylyal. A látvány oly megható volt, hogy egetverő lelkesedéssel mentek bakáink egyenesen az ellenség puska- és ágyutüzébe, mely első rohamunkra szétszóródott és menekült, egyben több száz újabb fogolylyal gazdagította fogolylistánkat. Ez pedig igen lényeges, mert a muszka mindinkább selejtes és ki-képzetlen tömegeket vet harcba, ami a végnek kezdetét és utolsó lázas erőfeszítést jelent.

Galicziában különben, ha egyik-másik város vagy község fel is van egy kissé égetve, vagy halomra löve, általában szép és megművelt minden. Legtöbb helyen alig van nyoma a háborúnak, a mezőkön dus kalászkok renge-nek mindenfelé, a melyeket igaz, hogy a muszka vetett, de Isten segítségével mi aratunk le.

A nép végtelen örömmel fogad mindenütt. Mikor egy helységbe megérkezünk, ahol egy nappal előbb még a muszák lakmároztak, földig hajolva könnyezik örömében és nem fogy ki sem kínálásunkból, sem panaszaiból.

Nagy bőség és olcsóság van mindenfelé és mindabban, amit a Kárpátokban nélkülöz-nünk kellett. Így a finom fehér lisztben, ma-jorságban, tojásban stb. itt olcsón dúsálhatunk és szívjuk utánna a galicziai trafikokban potom áron vásárolható különféle finom orosz ciga-rettákat. Mikor Stryjbe bevonultunk, uri asz-szonyok jöttek elénk és felajánlották lakásai-kat, hol a legszebb parkettes szobákban alud-tunk, habfehér, féderes ágyakban, melyek ép oly szépen elkészítve vártak, mint a muszka lisztből készült kuglófos reggeli. Mert a muszka a gyors és váratlan menekülésben minden élelmét kiosztotta a lakóság között, nehogy kezünkbe kerüljön. De csodódott, mert mégis csak mi esszük meg a legjavát.

Az olaszok orvтамадása csak fokozta lel-kesedésünket. Bámulatos, hogy minden közka-tonánk mily nagy nyugalommal és fokozódó erős bizalommal fogadta. Ha látnák katonáink határtalan lelkesedését, hősi elszántságát és különösen az olaszok iránt támadt engesztel-hetetlen gyűlöletét, nem volna hatalom, mely más meggyőződésre bírná, mint arra, hogy a mindenható Isten segítségével diadalmaskod-nunk kell valamennyi ellenségünk felett, mert minket leverni nem lehet soha.

Tusnádfürdő és a Vörös-Kereszt.

Csikszentmárton, június 30.

Tusnádfürdő igazgatósága még a f. év ta-vaszán illetékes helyen, nevezetesen a hon-védelmi és belügyminiszteriumnál s egyidejű-leg az erdélyi hadtestparancsnokságnál lépé-seket tett részben hazafias érzését követve, részben a birtokosok szövetkezete tagjai ne-héz helyzetén segíteni akarva, — hogy ha már a bekövetkezett háboru miatt intenzivebb

fürdői idényre számítani ez évben nem lehet, — Tusnádfürdőn a pihenő, üdülő és sebesült katonák részére használtassék fel célszerűen.

A terv megvalósítása a Vörös-Kereszt Egye-sület budapesti vezetőségének kezébe tétetett le. A keresztülvitel érdekében tárgyalás foly-tattatott mult héten Budapestben, a hol Alber-tini Géza fürdőigazgató vett részt az igazgató-ság részéről a tárgyaláson.

E tárgyalás eredménye volt, hogy f. hó 23-án Tusnádfürdőn a Vörös-Kereszt megbí-zottjai Bárány Rudnyánszky Imre és Krausz Emánuel urak, a fürdőszövetkezet részéről megjelent Albertini Géza igazgató és dr. Nagy Jenő szövetkezeti ügyész közbenjöttével szem-lét tartva, az előmunkálatok bizonyos nemét kényszerítették elé, mely után a budapesti köz-pont kedvező döntését joggal feltehetjük.

Tervebe van véve mintegy 1200 közkatona és tiszt elhelyezése és pedig úgy, hogy el-helyezésük őszi és téli is szólna, mely utóbbi célból a fűtésre be nem rendezett lakások fűthetővé tétele már most számításba vétetett. Természetes, hogy ily nagyobb szabásu be-rendezkedés folytán az adminisztráció a ka-tonaságnak lenne átadandó.

A birtokosok szövetkezete tagjai, kik a a fürdő sulyos anyagi helyzetében oly sokszor hoztak áldozatot rovatál fizetés és egyébét for-mában, így jövedelemhez is jutnának s talán eredményre vezetnek azon további tárgyalások is, hogy magán a szövetkezeten is bizonyos beruházások kilátásba helyezése által segítve legyen. Ma természetesen erről innunk, mert pozitivum még nincs — nem is lehet.

A terv szerint már július hóban létesített-nék az üdülőttelep.

Egy bizonyos, hogy a fürdő igazgatósága a maga részéről mindent megtett és tesz, hogy az előkészített s komolyan tárgyalt terv ne hiúsuljon meg s bizonyára, ha sajuálatunkra, a megvalósulás elmaradna, annak fontos és magasabb okai lesznek, melyekre a fürdőigaz-gatóság nem folyhat be.

Egyet azonban le kell szegoznünk még, hogy a fürdőigazgatóságot ezen törekvéseben a birtokosok szövetkezetének volt elnöke Mikó Bálint v. b. t. t. ur ő nagyméltósága illetékes helyen azzal az odaadással támogatta már kezdettől fogva, melyet csak az tehet meg-kinéz Tusnádfürdő és a székelység ügye szíve legmélyén fekszik.

Székely honvédeink dicsősége.

Csikszereda, június 29.

Nyolc hét óta szédületes gyorsasággal ro-hannak előre győzelmes katonáink Galiczia hegyes-dombos vidékén, maguk előtt hajtva a világ legnagyobb hadseregét. Erejét sok dia-dalmas csatában megtörték, egy félmilliót be-

lőle foglyul ejtettek, rengeteg ágyut, gépfegy-vert, puskát és más hadiszert zsákmányoltak.

Megtörtént az a világtörténelmi csoda, mely-nek bekövetkezését magunk is alig remélhet-tük. A mesteri hadvezetés, katonáink halál-megvető bátorsága és kitartása legyűrte a számban még mindig jóval nagyobb muszka töme-geket. Kiverték az ellenséget rövid pár hét alatt a Kárpátokból, visszafoglalták Przemyslt, majd Lemberget és most Galicziának utolsó keskeny sávján üldözik a futó ellenséget. És mialatt egy egész országot visszaszereztek hős katonáink, ugyanakkor Lengyelországban is napról-napra hatalmas területekkel gazdagítják a muszkától elfoglalt tartományokat, melyek immár kétszer akkora területet tesznek ki, mint a mekkora volt az oroszoknak immár néhaivá lett Galiczia.

Ezekben a világtörténelmi, páratlanul álló csatákban a magyar katona híre, becsülete napról-napra fényesebben ragyog. Mindenütt legelő a legkritikusabb pontokra vetették megbízható, kipróbált erejét, egy iramban rohantak át a Vislokán és Sánon a vitéz 82-es és 62-es szé-kely katonák. Ellenállhatatlan rohamuk párat-lanul áll a haditörténelemben.

Ezuttal azonban honvédeinkről akarunk megemlékezni, köztük is főképpen a székelyek-ről, kik között oly sok csiki fiu vérzett el és szerzett örökbecsű dicső nevet a székelység-nek.

A napokban olvashattuk az összes fővárosi lapokban, hogy a 38. hadosztályt milyen ritka, magas kitüntetés érte. Azonban nem mindenki tudja, hogy ennek felerészét székelyek teszik ki, mert egyetlen lap sem említette a széke-lyek nevét.

Ezért tudnunk kell, hogy a kolozsvári 38. honvéd hadosztályt a kolozsvári 21., a maros-vásárhelyi 22. a nagyszebeni 23., a brassói 24. honvédgyalogezred és a marosvásárhelyi 5. honvéd ágyuezred alkotják, melyekből a 22. és 24. honvédgyalogezredet és az 5. honvéd ágyuezredet a Székelyföld állítja ki, köztük sok ezer csiki fiut. A másik két ezredben is akad bőven székely fiu.

Erről a honvédhadosztályról jelenti a ma-gyar Távirati Iroda a következőket:

A magy. kir. 38. honvédgyalogsági hadosz-tály, a galicziai sikeres, nagy döntő harcokból kiválóan kivette a részét. Előjáró hadsereg-parancsnoksága azt jelentette a hadsereg főpa-rancsnokságának, hogy ez a hadosztály a Sryj melletti sulyos harcokban az ellenséget Horuc-kóig visszavetette, majd — erős menetek után a Zurawno melletti harcokba bevonatván — ott az átkelést a Dnyeszteren kikényszerítette és azután a keleti parton következő rendkívül sulyos harcokban is kiválóan állta meg a he-lyet; ezekben a harcokban a hadosztály-tüzér-

A „CSIKI LAPOK” TÁRCÁJA.

Fohász.

Bérces kis hazámból
Zengő patak mellől
Nefelejcsvirágos
Szelid nyirfaerdőn
Egymagamban járván
Sóhajom száll messze
Muljon el hazámtól
Harcok fergetegje!

Tengerszem, zord erdő
Buzatermő róna
Völgyek, szakadékok
Csupa szentelt csoda!
Nagy őseink sirja
Vérrel van szerezve
Muljon el hát tőle
Harcok fergetegje!

Dal, ami itt terem
Sötét, mint a felhő
Álomlító mesék
Születnek őserőn
Vadvirág illata
Tanított szeretni
Sziklán nőtt fűszálot
E földért meghalni!

Nagy havasok ormán
Szárnyal tekintetünk
Büszke sasok röptén
Egy hitben ég lelkünk
Méla fenyves alján
Halk, kevés a szayunk
Érzelmek árját
Dalban zengi ajkunk!

Bérces kis hazámból
Zengő patak mellől

Nefelejcs virágos
Szelid nyirfaerdőn
Egymagamban járván
Sóhajom száll messze
Muljon el hazámtól
Harcok fergetegje!

W. F. A.

Dr. Fejér Antal sirjánál.

Elmondotta: Dr. Kovács Albert ügyvéd.

... Az Ur haragja dörög. Erdőkön, mező-kön keresztül seper az ég zivatara.

Fergetegének vad erejével hegyek magas-ságában korbácsolja tengereknek vizeit; rettenetes hatalma vihart álló százados tölgyeknek ezreit sújtja porba; mezők gyöngye virágainak miliárdjait töri le egy-két napos életében; egeket vívó emberi elme csodálatos alko-tásait, — tengereken uralkodó hatalmas érc várait pillanat alatt zuzza porrá, — s temet hullámsírba kincset, dicsőséget, ezernyi ezer életet;

villámainak dörgő cikázásában megder-mesztí szíveink verését s szorongó lelkeink felett megsuhogtatja az elenyészés gondolátá-nak borzalmatosságait.

Ez a világot megdönteni látszó ítélet idő, a nyomában fakadt pusztulás fenséges er-jének nagyságával lenyűgözi lelkünket, — a porból, ahova az Urnak haragja elől remegve borultunk, — felemel: magtanit binni, meg-anit imádkozni vagy büszke dacra ösztönöz az erőnkön felüli hatalom ellen, de szívünk-ből a fájdalom érzését ki nem váltja, lelkünk-re a gyász fátyolát nem borítja, könnyet nem hoz szempillánkra.

És ha a virágcserepben szerető gond-dal ápolgatott kis virágunkat egy lágy szellő fu-valma letöri, —

ha a pihenni, uszó falevélre szállott dolgos méhikét a patak játékos fodra elragadja: fájó lélekkel siratjuk meg.

Csodálatos, hogy ez így van, de az emberi szív, csak emberi. Időben, térben élünk. Ér-zelmeinket idő és tér szabja meg. Életünk örömeit, fájdalmait a hozzánk tartozandóság adja. Fáj nekünk, ha elveszítjük, a mi mienk volt, bánatunkat hiánya okozza.

Mintha beteljesedtek volna az idők felettünk, Gyászoló gyülekezet! A halál fergetege pusztít a világon.

Mintha Antikrisztusok ülnének diadalt a krisztusi szeretet örök ígéje felett:

népek milliói mérszárólják egymást, egy borzalmas világháboru nyomán a gaz-dagság, jólét üszkös romjai füstölögnek, csatatereit sebesültek, halottak százezrei-nek véres teteme borítja, levegőjét jalkiáltása, halál hörgése tölti be; az idő végtelenének minden pillanata egy halál.

És a mérhetetlen pusztulás, az égbekiáltó nyomor, szenvedés, apáink, testvéreink fiaink halállal szentelt vére: nem töri össze lelkün-ke, nem változtatja patakka könnyeinknek árját és zokogó jajgatásunk nem tölti be a levegőt.

Mintha elszakadtak volna szívünkben a fájdalom hurjai, mintha kiapadtak volna köny-neinknek forrása, lelkünk nem borul gyászba, sirni sem tudunk.

Talán megszoktuk a halált, érzéketlenné tett annak sokasága? talán szeretetteink ha-lála ebben a rettentő kataklizmában mássá tette szívünket, fájdalom helyett honszerelem, gyűlölet, boszuállás lángjait lobogtatja ma-gasra.

Nem, gyászoló gyülekezet! Az ítélet idők.

ség állhatatos kitartásával a legteljesebb elismerést érdemelte ki. Azt is jelenti a hadseregparancsnokság, hogy a hadosztály e nehéz küzdelmek után nyomban ismét harcra készen állott és jelenleg, anélkül, hogy hosszabb ideig pihent volna, a támadók között van.

A hadseregparancsnokság hozzátette, hogy büszke arra, hogy ilyen csapatnak lehet a vezetője, amelynek haditettei a hadsereg minden részének mintaképpül szolgálhatnak.

Frigyes főherceg tábornagy meghagyta a hadseregparancsnokságnak, hogy fejezze ki a derék 38. honvedgyaloghadosztály parancsnokainak és csapatának a legutóbbi súlyos harcok alatt tapasztalt rendkívül vitéz magukartartásáért különös köszönetét és legteljesebb elismerését.

Linsingen német hadseregparancsnok tehát azt jelenti — jól jegyezzük meg — a fővezérnek:

„Büszke vagyok arra, hogy ilyen csapatoknak lehetek vezetője, amelynek haditettei a hadsereg minden részének mintaképpül szolgálhatnak.”

A hadsereg fővezérének különösen meleg köszönetét és legteljesebb elismerését kíván Linsingen tábornok az egész hadosztályt, mire még nem volt példa, legfelső kitüntetésre terjesztette fel.

Nap-nap után olvassuk a galíciai harctéri jelentésekből, hogy a 38. hadosztály Linsingen hadseregében mily hatalmas részt vett ki a legutóbbi diadalmas csaták dicsőségéből. Ez a hadosztály foglalta el rohammal Stryj körül a magaslatokat, aztán elképzelhetetlenül gyors előnyomulással elsőnek ért oda a nagy víziakadályt képező Dnyeszterhez és első volt, mely a hadi hidon átkelve a Dnyeszter túlsó partján, a híres zurawnói hídfő elfoglalása után, a magaslatokat megrohmozta. Híre, dicsősége a németek között is legendás lett. A németek például a hadosztályból alakult 75-ik dandárt „Brigade Róré”-nek hívják, a 28-ik honvéderedretet általában „Sturm Regiment”-nek és a 24. ezredet „Regiment Gardá”-nak.

A marosvásárhelyi 22-es és a brassói 24-es honvédekéről, Gyergyó és Csik vitéz fiairól e lap hasábjain már sokszor emlékeztünk meg. A legfelsőbb hadvezetőség most babérkoszorút fon az egész hadosztály homlokára. Ki ne ismerné a vitéz 22-es és 24-es székelyek hősi harcait a sziklászilárdan álló Uzsoknál, Tuchow város híressé vált piacán, magaslatain és Galícia síkságain? Háború kezdetétől tanúsított paratlan vitézségük sok áldozatot kívánt tőlük, de ők meghozták a hazáért, feláldozva mindenüket és életüket is.

A 24. honvedgyalogezred a királytól zászlajára a legtrikább kitüntetést, mellyel a nagy

armádiában még csak egy-két ezred dicsekedhetik, az arany vitézségi érmet kapta, sőt két hónappal ezelőtt a király újlag is legfelső elismerését és köszönetét nyilvánította a „székely gárdaezred”-nek.

Nekünk van pénzünk, ennél fogva a vármegye vezetősége szép és hazafias kötelességet teljesítene, ha a magyar haza legvitézebb csiki székely elesett hőseinek emléket megörökítene az idők végezetéig!

Addig is le a kalappal csiki hős testvéreink dicsősége előtt! (s. a.)

A hős székely ezredek.

Egy eddig nem igen emlegetett gyalogezredünk régi dicsőségeit új, hervadhatatlan babérlevelekkel gyarapította a május 4—5-iki tuchovi és a május 7-iki brzosteki harcokban. A marosvásárhelyi cs. és kir. 62-ik közös gyalogezred volt ez az ezred, amely a háború kezdete óta vitéz és kitűnő ezredesének, Engerlein Józsefnek vezénylete alatt a harc változó eseményei között, a kedvező mozzanatokban épp úgy, mint a válságosakban: „Mindig előre!” jelszavához mindenkor hű maradt.

A kiváló székely ezred Ljubienveki mellett a Gnila Lipánál, Stari Szambornál a Zankov-hegyen és Oroszlengyelországban Klekoly Votánál, Prusieckánál és Vojcinnál a háború felülmúlhatatlan hősiességet tanúsított. Dicsőségének tetőpontjára a május 4—5-iki és 7-iki harcokban jutott. A 62-esek ezen a három napon úgy viselkedtek, olyan bátrak, áldozatkészek és retenthetetlenek voltak, hogy Napoleon egyik mondatát variálva, tulzáss nélkül mondhatjuk róluk: „Aki a hatvanketteseket harcolni nem látta, semmit sem látott!”

Az ezred egy erdőben gyülekezett a kora-délutáni órákban a nagyon megerősített orosz állások elleni május 4—5-iki támadásra.

Az ezred első csapatrészei alig mozdultak ki az erdőből, az orosz tüzéség már is szembe és jobbfelől lövöldözött rájuk gránatokkal és srappellekkel.

Ez a tüzéségi támadás azonban nem volt képes őket feltartóztatni. Egyik szakasz a másik után, egyik század a másik után hagyja el az erdőt laza alakulatokban. A magaslaton lévő minden házról, a házakat környező kertek minden fája mögül s minden barázdából a halált ontja az ellenség az előrehaladó ezredre.

A harci zaj lassankint elül, csak néha kezdődik újra. Az ejzakat arra használják fel, hogy a löszert pótolják és a tartalékokat közelebb hozzák s a másnapra döntő támadásra, az ellenséges hadállásokba való betörésre, csoportosítsák. Május 5-én a reggeli órákban folytatják a szépen megindult támadást, a tartalékok folytatlagosan erősítik a tűzvonalat.

Hiába erőlködik az ellenség tüzésége, hiába ontják az orosz gépfegyverek és gyalogsági fegyverek a halállal hátran szembenező támadókra ezrével és ezrével a golyókat, nem képesek a támadást feltartóztatni.

Mindinkább közelednek hozzájuk a mieink. Azután eszeveszett tüzelés folyik az egész vonalon, ezer torok kiáltja a „hurra”-t s szurony-nal rontanak az ellenségre.

Még egyszer megindul a heves tüzelés, azután csend támad. A magaslatokat elfoglaltuk, győztünk! 500 fogoly és négy orosz gépfegyver volt a győzelmi zsákmány. Rövid pihenő után üldözőbe vették az ellenséget, azt remélték, hogy ennek sorait még egyszer megtámadhatják, ám visszavonulása sokkal inkább szökésszerű volt, mintsem aznap még utólréhatték volna.

Május 5-én a kései délutáni órákban folytatták az előnyomulást. Az 5-ödikéről 6-odikára virradó éjjelt az ezred már a Zalasovától keletre fekvő magaslatokon töltötte. Hatodikán Jeniny és Jadvován át a Viskola felé indultak. Még ezen éjszaka jött a parancs, hogy az emített folyón való átkelést vitéz testvéreinkkel, a 82-esekkel egyetemben, a székely „vas”-dadár kötelekében, teljes erővel meg kell kísérelni.

Az utak rossz sárga és a folyó taktikailag kedvezőtlen fekvése azonban az előrehaladást késleltették olyannyira, hogy már 7-ikének hajnala virradt, mikor a Viskolától keletre fekvő magaslatokat támadni kezdték.

A 82-esek feltartóztathatatlanul rohantak előre s a Brzostektől északnyugatra fekvő 384. sz. magaslatot heves ágyú és gyalogsági tűz dacára elfoglalta, ám saját súlyos veszteségeiktől meggyengültek s az ellenség nagyon szorongatta őket.

Észrevette ezt Engerlein ezredes, s ezredéből, amely, mondhatni, gyorsmenetben haladt előre, a bátran és makacsul küzdő 82-es testvérezred támogatására három zászlóalj vezényelt ki, míg két zászlóaljat a kapott parancs célszerű végrehajtása végett a Kamienica Dl. északi magaslatai tele indított.

Nemsokára az ezred valamennyi része már benne volt a legerősebb küzdelemben. Emberrőlötti megerősítéssel próbálkozott a bátran harcoló ellenség kétségbeesett, újra és újra megújuló ellentámadásaival a mi támadásunkat feltartóztatni. A székelyföld sok derék szülőtte esett az oroszok ágyúi és gépfegyverei rettenetes munkájának áldozatává s festette pirosra vére hullásával a földet. A már elfoglalt területtől azonban egy talpalatnyit sem engedünk vissza az ellenségnek.

Brzostekben, ahová a 2. zászlóalj tört be, minden egyes házat küzdelemmel kellett elfoglalni. Példátlán szívóssággal védte az orosz ezt a helyet, ám ellenállását zászlóaljunk retenthetetlensége felülmúlta.

Ha az oroszok az egyik-másik házat viseza is szerezték, nem sokáig maradt a birtokukban. Puskatűzzel, szurony-nal és puskatűzzel dolgozva törtek maguknak mindig új utat előre szakaszaik és rajaink, amelyek ebben az utcai, sőt az egyes házakban folyó harcban akkor sem tagítottak, amikor az orosz tüzerseg ágyuzásával a falat lángba borította. A falubeli küzdelem alatt a helység déli szelének hosszabban egyes csapatrészeink vonultak előre, s az ellenség minamarább belátta, hogy oldalba és hátba támadtak, ami a fegyverek letételére kényszerítette. 700 sebesülten fogoly, sok sebesült és egy gépfegyver jutott a zászlóalj kezéi közé.

Kitűnően vezetett, nyugodt és biztos gyalogsági és gépfegyvertüzelésünk, amelyet egy Przycza temploma mellett felvonult tüzerszakaszunk kitűnő hatású ágyuzásával támogatott, vegre is megtörte az orosz ellentámadásokat. Amikor az ellenség még egy végső erőfeszítést kísérelt meg a győzelem kicsikarására, a sebhogyan sem fekezhető székelyek szuronyukkal vetették magukat rá. E támadás lendületét az ellenség nem bírta ki; első sorai meghökkenek, visszafordultak s a felejük siető tartalékcsapataikat is magukkal ragadva futottak.

Az ellenség jobb szárnya azon magaslatot, amelyen J. közseg temploma állott, úgy akarta elfoglalni, hogy a saját balszárnyunk mellettí erdőből bekerítő támadást kísérelt meg. Amíg a zászlóalj egy százada a templom dombján beásott ellenséget rövid ideig tartó tüzeléssel állásai elhagyására kényszerítette, két századunk az erdőbe hatolt s a felfelé nyomuló ellenséges csapatokat jól sikerült meglepő tüzelésükkel a Viskola völgyébe kergettek vissza. Az orosz tüzerseg hiába árasztotta el e helyet a gránátok és srappelk zuhogó áradatával, a 62-eseket most sem riasztotta el a heves tüzelés.

minden borzalmatossága nem tette mássá az emberi szívet, az emberi szívnek érzéseit.

Hiába, nincs könny szemünkben a halál fergetegében elpusztult százazereknek,

ha a halál csendes szele valakit kidönt kiskörünkéből, a hova a világot rengető vihar-nak szele sem ér, — valaki, aki közöttünk, szeretetünk és becsülésünk napfényében élt, — fájdalommal siratjuk meg.

Az élet egy szorgalmas munkását, a munka egy erős harcosát ragadta ki közülünk a halál: kedves barátunk és szeretett kartársunkat dr. Fejér Antalt.

Megdöbbenéssel, igaz fájdalommal töltött el mindnyájunkat az o halálának híre.

Tudjuk, hogy mindenkinek osztályrésze a halál és még sem akarjuk binni, hogy egyszer elkövetkezik.

Megszokhattuk volna a mai nagy időkben, hogy mindennap kidől valaki a sorból, a ki szívünkhez, lelkünkhez volt nőve és meg sem akarjuk binni, hogy ez itt a Te koporsód, kedves Barátunk, szeretett Kartársunk.

Pedig nem váratlanul jött halálad; hiszen hosszás, nehéz betegséget szenvedtél el keresztényi, igaz türelemmel, talán megváltás volt ez neked.

De a mikor itt körül állják koporsódat: látjuk zokogó hűséges hitvesedet, a tamasz nélkül maradt apátlan árvákat, amikor fiadra gondolunk, a ki moszaze idegenben a galádul ránk rontott ellenséggel harcol, hogy vérevel vedje meg a földet, melyben a Te koporsód pihenni fog, a ki az időkben minden pillanatában osztja és várja a halált, a kinek még csak gyöngéd szerető assive, halhatatlan erőse sugnatta meg, hogy Te mar nem a földön, hanem az égből örködöl szerető gond-dal felette, a kire nem adhattad utolsó apai

áldásodat, elszorult szívünk s lelkünk minden igaz fájdalom felebred, hogy a legigazabb könnyekkel sirassunk.

A mikor itt állunk koporsódnál, hogy ez utolsó utadon búcsút vegyünk Tőled, kicsinyesnek tartanám és emlékedhez méltatlannak, hogy érdemeidet soroljam fel, azokat méltassam.

Mindenki ismert Tégedet, ismerte munkásságodat, az érdemeidet, a melyeket hazánk, katolikus egyházunk, társadalmunk körül s a mi szűkebb körünkben mint ügyvéd szereztél, s a melyeket a legfelsőbb királyi kegy és a pápai Szentség koszorúzott az elismerés babérjaival.

Alig egy éve mult, hogy őszinte igaz szeretettel ünnepeltük meg ügyvédi munkásságodnak 30 éves jubileumát s ezzel mi is megkoszorúztuk érdemeidet a szeretet igaz melegével.

A mikor engemet, legfiatalabb kartársadat ért a szomorú megbizatas, hogy mindnyájunknak, akik itt körül álljuk koporsódat és a kik messze idegenben harcolnak, nevében tolmácsoljam búcsu szavainkat, utolsó isten hozzád-dot mondjak neked, volt Seniorunknak, becsássa meg halhatatlan lelked a gyöngye szavakat, amelyekkel érzelmeink melységét és nagyságát színezni nem tudtam; lásson be lelked lelkünkbe, melyekben nagy a fájdalom halálad felett, őszinte és igaz a szeretet, mellyel emlékedet kegyelettel megőrizni fogjuk.

Kedves Barátunk, szeretett Kartársunk!

Végére jutottál utadnak. Utadat szivedben szeretettel, lelkedben jóssággal, becsületes munkában tetted meg. Utolsó búcsuszavunk Hozzád: „Emlékedet megőrizzük!”

Az Ur gondja legyen poraidon. Kegyelme vezérelje lelkedet!

Amikor a lemenő nap utolsó sugarai estek a csatatérre, a diadalmas őz-esek a magnusok elvitatáhatatlan urai voltak, az oroszok meg sietve menekültek kelet felé, amerre a nagy erdőségek az erőyes üldözést sajnálatunkra lehetetlenné tették.

Az itt esetelt harcok a marosvásárhelyi háziéred történetének aranybetűktől ragyogó lapjai, mert a székely „van”-ezred manetelésben és harcban egyaránt felülmúlhatatlan teljesítményekkel tüntette ki magát.

KÜLÖNFÉLÉK.

Lapunk jelen száma a közbeeső ünnep miatt két napi késéssel jelent meg, kérjük olvasóink szíves elnézését.

— Személyi hírek. Dr. Györfly Gyula a karcfalvi kerület országos képviselője két napig városunkban tartózkodott.

— Bodó Farkas kir. törvényszéki tanácselnök hivatalát átvette és már családja is városunkba érkezett.

— Házasság. Dr. Pitner Árpád csikszeredai kir. törvényszéki jegyző eljegyezte laborfalvi László Géza kir. törvényszéki bíró és neje csatószei Csátó Juliska leányát, Piroskát.

— Sulyos baleset. Teutsch Izidor alezredes, ki csak nemrég érkezett csikszeredai állomáshelyére — mint részvétellel értesülünk — a napokban lovaglás közben sulyos baleset érte. Lová megbokrosodott és az alezredes ledobta magáról, ki vállpercét törte. Az alezredes, ki nem régen sebesülten tért vissza a harcterről, a kórházban ápolják. Sérülése nem ad aggodalomra okot.

— A trónörökös és neje halálának évfordulója. Hétfőn délelőtt 9 órakor a helybeli kath. templomban b. e. Ferencz Ferdinánd trónörökös és fenséges neje tragikus halálának évfordulóján engesztelő szentmise tartott, melyen résztvettek a katonai és polgári hatóságok képviselői, így Gyalóky Sándor főispán, Vörös Szilárd ezredes, Fejér Sándor alispán, Bigner József törvényszéki elnök, Bodor Gyula kir. főerdőtanácsos, Birtha József árvaszéki elnök, Schusztér Olivér pü. tanácsos, dr. Sándor Gyula főszolgabíró, dr. Ujfalusi Jenő polgármester, a teljes számú tisztikarral együtt. Ezenkívül a helybeli főtartalék osztag legénysége és igen nagyszámu közönség. A szentmisét dr. Szekeres József plebános, Márkos Endre és Rész János fényes segédlete mellett celebrálta. Végül a közönség hazafias áhitattal élelkelte a hymnust. 10 órakor Takács Károly ev. ref. lelkesz istentiszteletet tartott, melyen a hatóságok fejei a tisztviselőkkel együtt szintén megjelentek és imát mondtak a tragikus véget ért trónörökös párt.

— Mérnöki vizsga. H. Pap István pionir hadnagy június 21-én a budapesti műegyetemen a kulturmérnöki vizsgát sikeresen letette.

— Sárkós Boldogasszony napján július hó 2-án a csiksomlyói Szent Ferenc-rendiek kegytemplomában a szokásos bucsu keretében zászlószentelési ünnepség is tartatik, melyre ez aton is felhívjuk a hívők figyelmét.

— A tsnádi nagy harang. A »Fémet a hadseregnek« akció vármegyénkben is lelkes visszhangot keltett és a gyűjtés mindenütt szép sikert ért el. A tsnádi róm. kath. egyház plebánosa, Anda Géza a hívek megbízásából egy 274 kgr. sulyu nagy harangot ajánlott fel és küldött el a nagyszabasi tüzérségi szertárnak. Ezenkívül Tsnádon György Elekne, Elthes Lajosné, Tankó Mariska és Fried Erzsike, Verebesen pedig Antal Ferenc gyűjtöttek nagyobb mennyiségű fémet, melyeket Ferenczy Béla körjegyző már szintén elküldött a nagyszabasi tüzérségi szertárnak. Csikszeredán dr. Ujfalusi Jenő polgármester mintegy 350 kgr., Gyergyószentmiklóson pedig Vákár P. Árpád tpszerkesztő, dr. Fejér Mihály és Szabó György esperes 1350 kgr., Tekerőpáton Kovács Kálmán jegyző 45 kgr. fémet gyűjtöttek és küldötték be a tüzérségi szertárnak.

— Olcsóbb lett a hus. A folyton emelkedő drágaság mellett egy kicsit furcsán hangzik ugyan, de mégis megtörtént, hogy a marhahus ára 3 korona 20 fillérről 2 korona 40 fillérré csökkent, ami a hihetőleg ezen a magaslaton még is fog állani. Ha ez meg nem történik, ma talán 4 koronaért sem vásárolhatnánk egy kiló marhahust. Fejér Sándor alispánt illeti az érdem, aki megtalálta a módját annak, hogy a hatóság maga szerezzé be a vágómarhákat. Agyonsanyargatott közönségünk nevében köszönetet mondunk Fejér Sándor alispánnak, ki szorongatott helyzetünkben segítségünkre lépett. Első sorban Csikszereda és Gyergyószentmiklós város szükségteit elégítette ki, de ta-

lán sor került nagyobb községeinkre is, ami valóságos jótétemény néptünkre. A törvényhatóság első tisztviselőjének ez a cselekedete kiváló szociális érzékre vall, ki a közéletmezés kérdésében éppugy, mint a közigazgatás labirintusában, hivatásának magaslatán áll.

— Adomány a kórháznak. Dr. Sándor László székesfővárosi m. kir. államrendőrségi tanácsos ur közbenjárására az »Az Est« kiadóhivatala elhatározta, hogy a csikszeredai kórházban ápolat sebesült és beteg katonák részére lapjának 10 példányát állandóan megküldi. Ugyancsak dr. Sándor László ur szíves közbenjárására az Országos Hadsegélyző Bizottság a csikszeredai kórház részére 100 kötet értékes könyvet adományozott. Ez utabb adománnyal a csikszeredai kórház egy egész könyvtára lett, melynek berendezése most folyik. A könyvtár alapját már megvetette dr. Sándor László ur az eddig küldött több mint 100 kötet értékes szpirodalmi és történelmi tárgyi könyvekkel, ez újabb 100 kötetes adomány pedig teljessé teszi a könyvtárt, mely majdan, az elkövetkezendő béke idején is nagy jótétemény lesz betegjeinknek. Ugy dr. Sándor László urnak, mint az »Az Est« kiadóhivatalának és az Országos Hadsegélyző Bizottságnak ezuton is hálás köszönetet mondunk.

— Lemberg visszavétele. Világtörténelmi idóket élünk, a magyar nemzet itthonmaradt tagjainak méltók kell legyenek világrengető hőseikhez. Lemberg visszavétele — melyet a Csik Lapok rendkívüli kiadásában jelentett — oly esemény, mely a világháboruban fordulópontot és talán a háboru végének közeledését jelenti. Az ország minden részében, e vármegyében is sok helyen, Gyergyószentmiklóson és több községben méltóan megünnepezték dicső hadaink páratlan fegyverényét. Csikszereda, a legszékelyebb vármegye székelység azonban hallgatott. Sajnos, de azt újból meg kell állapítanunk. Mikor Przemysl visszafoglaltuk, ugyan ezt írtuk, kifejezést adta ama reményünknek, hogy jövőre nem kell megírnunk. Hatóságaink — csak egy-két tiszteletreméltó kivétellel — még a háromszinu nemzeti zászlót sem tették ki, mely pedig ma szebben ragyog, mint valaha. Jól tudjuk, hogy ez egyáltalában nem tudható be közönségünknek, mely lelkes és határtalan örömmel várja és fogadja a harctéri, immár állandóan rendkívül kedvező jelentéseket. A dicsőséges háromszinu zászlónkat a to-bogni polgáraink házain, de ez koránt sem elég, elő azokkal a poros, hivatalos és címeres nemzetiszinu zászlókkal, mely legdrágább kincseink, s melynek ezeréves beoszlétéért sok százezer hő-sünk vérzik. A középületek adják meg az impulzust és ne maradjon egy polgárnak se háza dísztelenül. Mert a leg-szebb dísz: a büszkén lobogó piros fészérv!

— Székely katonák kitüntetése. Érdekes módon tüntették ki a 82-ik ezred legkiválóbb katonáit. Ugyanis a századparancsnokságok hivatalos iratot küldtek haza, melyben a leg-melegebb elismerés hangján dicsőítik, hőseiket s buzdítják a Székelyföld községeit, hogy tiszteljék, becsüljék meg kiváló fiaikat. A len-dületes bevezető rész után községek szerint egyenként vannak megnevezve a legderékabb székelyek, hogy itthon a falubeliek »tisztelje-tek« említsék neveiket s becsüljék meg vise-őiket. A levél ezzel végződik: »Örizzétek meg őket emlékeitekben és imádkozzatok érte-tek.« A hős katonák kitüntetésének ez a módja nemcsak a katonák buzdítására alkalmas, hanem egyúttal kifejezi azt a nemes szeretet-et is, a mely a dicsőséges ezredet hőseinek szülőfaluiával összekapcsolja. Így forr össze igazán az ezred a polgársággal, a militarizmus a demokráciával. Itt közöljük a Fejér Sándor alispánhoz küldött első értesítést kitüntetett hős csiki katonákról: Örmester: Csorán Lajos Ferencz, Gyergyóremete. Szakaszvezető: Angi Sándor, Gyergyószárbegy. Máthé József, Csik-göröcsfalva. Antal József, Csikrákos. Paál Ven-gez, Gyergyószentmiklós. Tizedesek: György Dénes, Csikszentkirály. Deák Ádám, Kászony, Jakabfalva. Lőrincz Gyula, Csikbánkfalva. Kiss Sándor, Gyergyófalva. Egy éves önkéntes:

Botár Árpád, Csiktaplocza. — Közlegények: Karácsony Péter, Gyimesfelsőlók. Kolbert Fe-rencz, Gyergyóborszék. Vadász Mihály, Gyer-gyóborszék. Oltján András, Gyimesbánk. Csibi Károly, Csikszentkirály. Ábrahám Ferencz, Csiktaplocza. Holló József, Csikszentsimon. Hajdu István, Csikjenőfalva. Dávid István, Csik-szereda. Csibi Károly, Csikszereda. Miklós József, Csikmadaras. Ördög István, Csikmada-ras. Imecs Antal, Csiktusnád.

— Apponyi a székely katonákról. Gróf Apponyi Albert vasárnap délelőtt Brassó-ból automobillal Sepsiszentgyörgyre érkezett s legelőször a polgári fiúiskolában lévő Vörö-skereszt kórházba ment, amelynek bejárata előtt báró Szentkereszt Béla főispán fogadta me-leghangu szép üdvözlő beszéddel. Apponyi meghatottan válaszolt s kijelentette, hogy vá-gyott megismerni azt a Székelyföldet, mely-nek derék fiaí oly példatlan hősiességgel har-colnak a csatamezőkön és hervadhatatlan dicső-séget szereznek a magyar nemzetnek. Ezután Apponyi báró Szentkereszt Béla nével vágá-járta a kórház termeit s a legnagyobb öröm-mel konstataíta a kórház elsőrangú berende-zését és ragyogó tisztaságát.

— Felvétel a székelyudvarhelyi m. kir. áll. kö- és agyagipari szakiskolába. Az iskola, négyéves tanfolyam alatt köipari szak-osztályán gyakorlatilag és rajzban képzett el-méletileg művelt kólaragó iparosokat, agyag-ipari szakosztályán pedig ugyanugy képzett agyagiparosokat (közönséges és díszedények, terrakotta tárgyak, cserépkályhák gyártására) nevel. A végzett növendék végbizonyítványt kap, amely őt munkakönyv váltására és 2 évi gyakorlat után az illető iparnak önálló üzé-sére jogosítja. Rendes tanulóul felvétetnek: a) akik legalább 2 középiskolai vagy 6 nép-iskolai osztályt végeztek, esetleg az iparos tanonciskolat 3 éven át jó sikerrel látogatják, vagy felvételi vizsgát tesznek; b) akik a 12 éves kort betöltötték és ép, egészséges, ki-fejlett test alkatuk van. A felvételi folyamod-ványhoz mellékelni kell a keresztlevelet, isko-lai bizonyítványt, az atya v. gyám kötelező nyilatkozatát arról, hogy a felvett ipari a szak-iskola négy évfolyamát teljesen bevégezi, ujra-oltási és végül o. v. osvi bizonyítványt. A felvé-tel és az oktatás teljesen ingyenes. Műhely-biztosíték címen azonban 6 koronát fizet be a tanuló, amely összeget, hogyha kárt nem tesz, négy év múlva visszakap. Az intézettel kapcsolatosan internátus és konviktus áll fenn, amelyben az egy havi ellátás díja mosás nél-kül ezidőszert 33 korona. — Szegénysorsu, de jó előmeneteli és szorgalmas tanulók egész v. fél ösztöndíjban, vagyis egész, vagy fél-ellátásban részesülhetnek, hogyha szegénysé-güket hitelesen igazolják. A felvételi, illetőleg ösztöndíj iránti kérvények az intézet igazgató-ságához címezve legkésőbb folyó évi augusz-tus hó 10-ig nyújtandók be. Egyebekben ki-mérítő tájékozást nyújt az iskola évi értesítője, amelyet az igazgatóság készséggel küld meg az érdeklődőknek. Székelyudvarhely, 1915. június hóban. Az igazgatóság.

— A »Magyarország« politikai napilap a háboru óta a legjobb és legpontosabb hír-szolgálatra rendezkedett be. Gyorsan, tárgyi-tagosan közvetíti az eseményeket s tudósítá-saiban sokoldalúságra törekszik. Közli a hi-vatalos híreket, de közli ellenségeink jelenté-seit is, a melyek ismertetvén az ellenakciókat, föltárják vállalkozásaink nagy nehézségeit s még sikeresebbnek mutatják sikereinket. — A »Magyarország« nemzetközi hírszolgálatot rendezett be, amelynek a semleges földön levő Amsterdam a középpontja. Harctéri tudósítói a hivatalos sajtóhadiszállásól függetlenül jár-ják a harctereket s közvetlen megfigyelés alapján írják gyors és mindig megbízható tu-dósításukat. A lap szépirodalmi része is szupa-aktualitás. Szépirodánk élén Tömörkény István és Krudy Gyula állanak. Krudy a fővárosi életet, a pesti emberek háborus érzéseit és gondolatait veti papírosra. Tömörkény az alföldi magyar népnek a világháboruban tanu-sított magatartását festi hasonlíthatatlan ma-gyaros művészettel. A »Magyarország« nem háborus rovatai is mindig élénkek, változato-sak, úgy hogy a lap méltán lett az intelligens magyar családok legszivesebben olvasott napi-lapja. A »Magyarország« szerkesztősége és kiadóhivatala. Budapest, VI. Terez-körút 22. szám alatt van. A lap előfizetési ára negyed-évre 8 korona, egész évre 32 korona. Egyes szám ára 12 fillér.

— Ünnevesés. Az igazságügyminiszter Sánta Benkő nyitrai vármegyei járási bírósági jegyzőt a IX. fideszi osztályba sorozott bíró-sági jegyzőnek nevezte ki.

Szövetek!
Selymek!
Bársonyok!
Szalagok!
Csipkék és
Diszek!

DIVATÁRUHÁZ! BERBEKAR ÉS CZINK

Kolostor-utca 7. szám. ◆ BRASSÓ ◆ Telefon szám 470.

Ujdonságok minden idényre naponta érkeznek!
Angol és francia ruhák elkészítését elvállaljuk! 41-50

Menyasszonyi
kelengyék!
Asztalneműek!
Bluzok!
Pongyolák és
Női kabátok!

Haas Fülöp és Fiai, Brassó, Kapu-utca 60. szám.

Ajánlják dusan felszerelt raktárukat! — Szőnyegek, butorszövetek, paplanok, függönyök, asztal- és ágygarnitúrák, utazó- és kocsitakarók, gyékények stb. stb. — Gyári árak mellett!
B U D A P E S T. 36 főközlöt. B É C S.

Világháborús könyvek

kaphatók

Vákár L. könyvkereskedésében

Csikszeredában és pedig:

A nagy háboru okmányai, vezérkari és egyéb hivatalos jelentések, ára 1 korona.

A német fehérvörös könyv, ára 40 fillér.

Az angol kékkönyv, I. rész, ára 40 f.

Az angol kékkönyv, II. rész, ára 60 f.

Az orosz narancssárga könyv, ára 40 fillér.

Az angol világbirodalom, írta Kunfi Zsigmond, ára 60 fillér.

Kohut: Bismarck és Magyarország, ára 2 korona 40 fillér.

Gróf Andrássy Gyula: Kinek büne a háboru? ára 2 korona.

A nagy háboru írásban és képen, megjelenik hetenkint, egyes füzet ára 40 fillér.

Az osztrák-magyar vöröskönyv „Az olasz háboru előzményeiről”, ára 40 fillér.

Müller J. P.: Az én módszerem, ára 2 korona.

DESZKA, PALLÓ, LÉC, GYALULT PADLÓ DESZKA
mindenfélé méretben és mennyiségben.

HULLADÉK LÉC ÉS CÁNDRA

szekérszámra házhoz szállítva állandóan kapható a

MADÉFALVI „IDA” FÜRÉSZGYÁRNÁL.

Megrendeléseket szívesen felvesz

Vákár L. könyv- és papízüzlete Csikszeredában.

ÜZLET ÁTHELYEZÉS!

Értesítjük Csikszereda város és vidéke közönségét, hogy Csikszeredában a Kossuth Lajos-utcában (Lázár Domokos-féle ház) már évtizedek óta fenálló

FÉRFI ÉS NŐI FODRÁSZ-ÜZLETEINKET

1914. évi október hó 1-én áthelyeztük az Apaffi Mihály-utca-ba (Jakab Gyula-féle ház, a Hutter-szállodával szemben). A borbély-üzlet mellett külön bejáratú van a női fodrász-terem, kényelmesen berendezve, hol elvállalunk mindennemű női hajmunkát és délutánonként hygienikus fejmosást villanyszáritóval (meleglevegővel). Midőn ezt igen tisztelt vendégeinknek szíves tudomására hozzuk, nem mulasztjuk el, hogy köszönetet ne mondjunk eddigi pártfogásukért s egyben kérjük, hogy jövőre is szíveskedjenek támogatni s viszont mi is biztosítjuk vendégeinket a szolid kiszolgálásról. Maradunk kiváló tisztelettel:

Szabó Lajos és neje, férfi és női fodrász.

Raktáron tartunk mindennemű kész hajmunkákat és női pipere cikkeket.

Szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők,

linoleum, valamint modern

lakásberendezések

legolcsóbban

Tellmann és Speil-nál

Brassó, Buzasor 8. szám alatt

szerezhetők be, a hol ezen cikkekből a legnagyobb raktár van.

Levélbeli megrendelések a legnagyobb elővigyázattal és azonnal elintéztetnek.

48-52

A BÜRGER-FÉLE

„APOSTOL” BIO-MALÁTA-SÖR

a legjobb müncheni tápsörökkel vetekedik, kellemes ízű, maláta dus. Különösen tápláló anyáknak és álmatlanságban szenvedőknek ajánlható.

Gyártja BÜRGER ALBERT sörfőzdéje, Marosvásárhelyt.

Csikszeredában képviselve:

Fenyves Aladár sör-nagykereskedő által.

Kapható: Nagy Gyula ur fűszer- és csemege üzletében. Valamennyi jobb kávéház és vendéglőben és naponként frissen csapolva az „Európa” vendéglőben.

122-

Hosszúrovó Cement Födélcserep

majdnem határtalan tartóssága, igen könnyű födőanyag, olcsó áron kapható

Iroda: Hirscher-u. 18. sz. Portland cementgyárnál, Kugler és Társai, Brassóban. Iroda: Hirscher-u. 18. sz.